

Curtat de moarte

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mai lasă-mi trilul să-mi usuce seara
Dorul de tine și să-mi ostoiască
Din nebunia care primăvara
Se-aprinde iute ca scânteia-n iască.

Eu ard uitându-mă pe geam departe
Și simt în vene clocotind Cîbinul,
De nu te văd mă las curtat de moarte
Ori îmi scurtez cu coasa-i lungă chinul.

Mai lasă-mă să-mi culc într-o petală
Atriul inimii ce-alergă și suspină
Și poate-ai să-mi găsești un leac la boală
Că niciun surogat nu mă alină.

- Nu m-aș putea desprinde din povestea
Pe care-o scriu gândindu-mă la tine,
Iubite, știi, în rândurile-acestea
Am răs și-am plâns. Otrăvuri citadine

Mi-au curs destul prin sânge, însăși moartea
Mi-a-ntins o mână, m-a curtat asiduu,
Dar azi, te port în suflet și mi-ești partea
De absolut. Tristețea-i un reziduu

Dintr-un trecut care-a rămas departe,
Eu te iubesc c-o vină condamnată
Uitând că lumea-ntreagă ne desparte,
Doar Dumnezeu ne ține laolaltă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif